

1. Rabbi Tzvi Freeman, Chabad.org, How do I choose a rabbi?

Here are two litmus tests you can administer to any rabbi. You'll need a stopwatch:

Test #1:

- Ask the rabbi, "Rabbi, do you believe in G-d?"
- Start the stopwatch.
- When you hear the word, "yes", stop the watch and record the time.

Test #2:

- Ask the rabbi, "Okay, let's say they tie you to a post on a pile of kerosene-soaked wood and these guys in black hoods standing around with torches who look like they've done this before tell you, "Just say that this Judaism stuff is a bunch of nonsense and we'll let you go." Your answer is...?"
- Start the stopwatch.
- When you hear the words *Shma Yisrael*... ("Hear O Israel, G-d is our G-d, G-d is one") or some other convincing show of absolute commitment, stop the watch and record the time.

Results:

- 0-2 seconds: That's why we are still here today.
- 3-10 seconds: Okay, maybe he was just shocked by the question.
- 11 seconds to never: If he doesn't really believe in it, why should we?

Sources: Test #1 is the invention of Dr. Judah Landes, a psychologist who used it to determine his rabbi when he was a senior researcher at Stanford. Test #2 was also used many times, but for less honorable purposes and not by psychologists. Send in your results!

Am I obligated to choose a rabbi?

2. Mishnah, Avot 1:6

יהושע בן פרחיה אומר עשה לך רב וקנה לך חבר...

Yehoshua ben Perachiah said: Make a teacher for yourself, and acquire a friend for yourself...

3. Mishnah, Avot 1:16

רבן גמליאל אומר עשה לך רב והסתלק מן הספק...

Rabban Gamliel said: Make a teacher for yourself, and absent yourself from doubt...

4. Rabbi Moshe Tzuriel (21st century Israel), **עשה לך רב**

ועוד פשוט הוא כי בכל ענין או נידון שונה שיש בהוראות, יכול השואל להחליף מן אדם אחד לאדם אחר. וכל שכן בזמננו, שישנם רבנים הבקאים וחרפים מאד במקצוע אחד (נניח, איסורי שבת) ואינם מומחים ביותר במקצוע אחר (נניח, מצוות התלויות בארץ וכיו"ב).

It is also clear that in every matter and subject on which there are rulings, a questioner may switch from one person to another. Certainly today, when there rabbis who are expert and very sharp in one area – such as Shabbat prohibitions – but are not highly expert in another area, such as agricultural mitzvot and the like.

5. Talmud, Eruvin 6b-7a

ומי עבדינן כתרי חומרי? והא תניא "לעולם הלכה כבית הלל, והרוצה לעשות כדברי בית שמאי עושה כדברי בית הלל עושה, מקולי בית שמאי ומקולי בית הלל רשע, מחומרי בית שמאי ומחומרי בית הלל עליו הכתוב אומר 'הכסיל בחשך הולך', אלא אי כבית שמאי כקוליהון וכחומריהון אי כבית הלל כקוליהון וכחומריהון!"... אמר רב שיזבי כי לא עבדינן כחומרי דבי תרי היכא דסתרי אהדדי.

But would we practice two stringencies? We have learned, "The law follows Beit Hillel, and one who wishes to follow Beit Shammai may do so, or Beit Hillel may do so. Following Beit Shammai's leniencies and Beit Hillel's leniencies is wicked. Following Beit Shammai's stringencies and Beit Hillel's stringencies – regarding him Kohelet 2:14 says, 'And the fool walks in darkness.' Rather, practice Beit Shammai's leniencies and stringencies or Beit Hillel's leniencies and stringencies!"... Rav Shizbi said: We don't follow the stringencies of two views where they contradict each other.

6. Rashi (11th century France) to Rosh HaShanah 14b מקולי

אבל בשתי מחלוקות שהקילו אלו בזו ואלו בזו, אין כאן לא משום רשע ולא משום סכלות, דסבירא ליה בהא כבית שמאי ובהא כבית הלל. But in two disputes, where these are lenient in one and these are lenient in the other one, there is neither wickedness nor foolishness. In this he agrees with Beit Shammai, and in this with Beit Hillel.

Am I obligated to follow the *mara d'atra*?

7. Talmud, Shabbat 130a

תנו רבנן: "במקומו של רבי אליעזר היו כורתין עצים לעשות פחמין לעשות ברזל בשבת. במקומו של רבי יוסי הגלילי היו אוכלין בשר עוף בחלב." לוי איקלע לבי יוסף רישבא, קריבו ליה רישא דטוותא בחלבא, לא אכל. כי אתא לקמיה דרבי, אמר ליה אמאי לא תשמתינהו? אמר ליה, אתריה דרבי יהודה בן בתירה הוה ואמינא דילמא דרש להו כרבי יוסי הגלילי.

Our sages taught, "In the place of Rabbi Eliezer the cut wood to make coals to make iron [for a circumcision knife] on Shabbat. In the place of Rabbi Yosi haGlili they ate poultry in milk." Levi went to the home of Yosef the trapper, and they brought him the head of *tavta* in milk; he didn't eat it. When he came to Rebbe, Rebbe said to him, "Why didn't you ex-communicate him?" He replied, "It was the area of Rabbi Yehudah ben Beteirah; I thought he might have taught them to follow Rabbi Yosi haGlili."

8. Rabbi Shlomo ibn Aderet (Rashba) (13th century Spain), Responsa, 1:253

אם היה רב אחד במקומם ולמדם, הן הולכים אחר דבריו... ומן הדרך הזה כל שנהגו לעשות כל מעשיהם על פי אחד מגדולי הפוסקים, במקום שנהגו לעשות כל מעשיהם על פי הלכות הרב אלפסי ז"ל, ובמקומות שנהגו לעשות כל מעשיהם על פי חבור הרמב"ם ז"ל, והרי עשו אלו הגדולים כרבים. ומיהו אם יש שם אחד חכם וראוי להוראה ורואה ראייה לאסור מה שהם מתירין, נוהג בו איסור. שאין אלו כרבים ממש, דבמקום רבים אילו יעשו שלא כדבריו יקלו בכבוד רבים במקומו.

If there is one rabbi in their place and he has taught them, they follow his words... And along these lines, whenever they follow one of the leading authorities for all of their deeds, where they follow Rif's *Halachot* for all of their deeds, or where they follow Rambam's composition for all of their deeds, they have made these giants as their rabbis. However, if there is a sage there, who is worthy of ruling, and he sees reason to prohibit what they permit, then they must follow the prohibition. These [texts] are not like their actual rabbis. If they would follow the dissenter's view in the place of their actual rabbi, they would take his honour lightly in his place.

9. Rabbeinu Nisim (14th century Spain), Responsum 48

בני מקום אחד חייבין לנהוג כדברי גדוליהן, ואפילו היכא דרבים חלוקין עליהם. People from one place are obligated to follow their giants' words, even where the majority disagree with them.

10. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), Choshen Mishpat 25:2

אם היה יחיד נגד רבים, הולכים אחר רבים בכל מקום (רשב"א רנ"ג)... ואם היה מנהג בעיר להקל, מפני שחכם אחד הורה להם כך, הולכין אחר דעתו.

Where it is one against many, we follow the many, everywhere... And if there is a local custom of leniency because a sage ruled thus, then we follow his view.

11. Rabbi Yechiel Michel Epstein (19th-20th century Lithuania), Aruch haShulchan Yoreh Deah 242:57 (and 245:29)

בכל עיר ועיר ממנים רב להורות הוראות, ואסור למי שהוא להשיג גבולו בהוראה. ולבד זה הוי הסגת גבול לעניין פרנסה, דעכשיו כל רב בעירו מקבל פרס וכל מחייתו מזה...

In every city they appoint rabbis to issue rulings, and no one may overstep his boundary in ruling. Further, it would be overstepping the boundary as far as livelihood, for now every rabbi in his city receives payment, and lives from this...

12. Rabbi Shimon ben Tzemach Duran (14th-15th century Algiers), Tashbetz 3:210

ואם עבר על דבריו, ונשאל והתירוהו לעבור על דברי רבו, שאין ההיתר היתר והחרם עליו. דבר זה איפשר לדמותו לבני העיר שקבלו עליהם דברי רב אחד, שהמתיר כנגד אותו רב חייב נדוי.

If one violates his words, and one asks and is given license to violate his rabbi's words, the license is no license and he is ex-communicated. This may be compared to a city where they accept the words of a rabbi; one who permits against him is ex-communicated.

13. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Avodah Zarah 12:14

ובכלל אזהרה זה שלא יהיו שני בתי דינין בעיר אחת, זה נוהג כמנהג זה וזה נוהג כמנהג אחר, שדבר זה גורם למחלוקות גדולות שנאמר "לא תתגודדו" - לא תעשו אגודות אגודות.

This prohibition includes having two courts in one city, this one acting this way and that one acting another way; this causes great strife, as Devarim 14:1 says, "Do not cut yourselves" – do not become groups and groups.

14. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), Orach Chaim 493:3

ולא ינהגו בעיר אחת מקצת מנהג זה ומקצת מנהג זה, משום לא תתגודדו.

They should not act in one city, some in one way and some in another way, due to "Do not cut yourselves."

15. Rabbi Yom Tov el-Asvili (Ritva) (13th century Spain), Shabbat 130a והיו

ובמקומו היו עושין כמותו לקיים "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל"...

And in his place they followed him, to fulfill, "You shall not stray from that which they tell you, neither right nor left."

16. Rabbi Yaakov Epstein (21st century Israel), Chevel Nachalato 5:25:8

ונלענ"ד שהחיוב לשמוע לרב העיר נבע משתי סיבות: ראשית מפני שהכל נחשבים לתלמידיו שהוא התלמיד חכם הגדול במקום, וכידוע אסור לאדם להורות לפני רבו.

In my humble opinion, it appears that the obligation to listen to the city's rabbi comes from two reasons: First, because all are considered his students, for he is the greatest local scholar. As is known, one may not rule before his rabbi.

17. Rabbi Aharon Lichtenstein (20th-21st century Israel), Leaves of Faith Vol. 2 pg. 289

The definition of the relevant community, however, is murky. The gemara speaks of locale, but it seems strange that geography should be the sole determinant. Would an enclave of Judean emigres in Galilee be permitted to eat chicken fried in butter? Would only residents of twelfth-century Egypt be entitled to rely upon the Rambam's minority *kulo*? It seems far more likely that other factors – ethnic identity or, above all, spiritual and ideological fealty – should carry no less weight. I believe this is clearly suggested by the Rashba (above, source 8)...

May I rely upon the answers seen in books?

18. Rabbi Aharon HaKohen (14th century France), Orchot Chaim I, Talmud Torah 21

והר' שמואל מאיורא רבו של הר' יונה ז"ל ואחיו של ר' שמואל דאיורא כתבו באגרותיהם "מיום שגלו אבותינו וחרב בית מקדשנו ונשתבשו הארצות ונתמעטו התורות והלבבות אין לנו עוד לומר 'מורא רבך כמורא שמים' וכל הדינין הראויין לעשות תלמיד לרב נתבטלו כי הגמרות והפירושים והחדושים והחבורים הם המורים האנשים, והכל לפי פקחות הלבבות..."

Rabbi Shemuel of Evreux, mentor of Rabbeinu Yonah, and his brother, wrote in their letters: Since our ancestors were exiled and our Temple was destroyed, and the lands were confused and the teachings and hearts were reduced, we no longer say, "Awe for your teacher should be like awe of Heaven," and all of the laws of the student-rabbi relationship are void, for the gemara and commentaries and novellae and compositions are what guide people, and all is according to the wisdom of hearts...

19. Rabbi Avraham diBoton (16th century Greece), Lechem Mishneh to Hilchot Talmud Torah 5:4

ולי נראה לתרץ לדעת רבינו דס"ל דמאי דאמרו בגמרא עד ארבעין שנים אין הקפידה בזמן אלא בחכמה, וכמו שכתבו שם התוס' בסוטה (כב) ... משום הא דאמר רבא לא קא איניש אדעתא דרביה עד ארבעין שנים, וס"ל לרבינו דהיינו דוקא בזמן קדמון שלא היו לומדים אלא מפי סופרים ולא מפי ספרים וכמו שנראה ממה שלמד הדבר ממה שלמד מפי הגבורה על פה, אבל עתה שהתורה בכתב ואנו לומדים מפי ספרים ודאי דלא בעינן כולי האי...

It appears to me to explain our master's view, that he believes that the talmudic limitation of forty years is about wisdom, as Tosafot Sotah 22 wrote... because of Rava's statement that one cannot understand his rabbi's view for forty years. And our master thought that this was only in earlier times, when they learned only from teachers, not books. This is seen in the way Rava learned it from Moshe, who learned orally from Gd. But now that Torah is written, and we learn from books, we certainly do not need that much [time]...

20. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), Choshen Mishpat 25:1 (from Terumat haDeshen)

אין להקל בדבר שהחמירו בו החבורים שנתפשטו ברוב ישראל, אם לא שקבל מרבותיו שאין נוהגין כאותה חומרא.
One should not be lenient in a matter in which the compositions that have spread throughout most of Israel have been strict, unless one has received from his masters that we do not follow this stringency.

21. Rabbi B. Zaltzman, Rabbi E. Gorfinkel (21st century Israel), **חובת התייעצות לפני מתן פסק הדין**

אמנם, ההתייעצות בספרים, כתחליף להתייעצות עם חכם, אינה פשוטה כל עיקר. לעיל, הדגשנו שישנם דעות רבות הסוברות שחייב הדיין להתייעץ על דימוי שבעזרתו הוא מבקש לפסוק את הדין, אף שכבר התייעץ בעבר על דימוי דומה...

In truth, taking counsel from books as a replacement for taking counsel with a sage is not simple at all. We have already emphasized that there are many who believe that a judge must take counsel regarding comparisons of cases through which he wishes to come to a ruling, even though he has asked about a similar comparison in the past...

May I ask my question to a second authority, after receiving an answer from the first?

22. Talmud, Avodah Zarah 7a

ת"ר: "הנשאל לחכם וטימא לא ישאל לחכם ויטהר. לחכם ואסר לא ישאל לחכם ויתיר. היו שנים, אחד מטמא ואחד מטהר, אחד אוסר ואחד מתיר, אם היה אחד מהם גדול מחבירו בחכמה ובמנין הלך אחריו, ואם לאו הלך אחר המחמיר. ר' יהושע בן קרחה אומר בשל תורה הלך אחר המחמיר, בשל סופרים הלך אחר המיקל." א"ר יוסף: הלכתא כרבי יהושע בן קרחה.

Our sages taught, "One who asks a sage, who declares it impure, may not ask another sage who will declare it pure. One who asks a sage, who prohibits, may not ask another sage who will permit it. If he asks two sages [simultaneously], and one declares it impure and the other pure, one prohibits and one permits, if one of them is greater than the other in wisdom or number of followers, follow him. Otherwise, follow the stricter view. Rabbi Yehoshua ben Korchah said: Follow the stricter view on biblical matters, and the lenient view on rabbinic matters."

Rav Yosef said: The law follows Rabbi Yehoshua ben Korchah.

23. Rabbi Yom Tov el-Asvili (Ritva) (13th century Spain), Avodah Zarah 7a

לא תימא "לא ישאל" לכתחילה דוקא ומשום כבוד הראשון, אלא אפילו בדיעבד אם שאל אין טהרתו והתירו של אחרון כלום, דכיון דקמא חכם וראוי להוראה, כשהורה עליה לאסור או לטומאה שוייה חתיכה דאיסורא...

Do not say, "One may not ask" ab initio only, due to the honour of the first. Even after the fact, if he asked, the latter sage's declaration of purity or permission is nothing. Since the first was a sage and suited for ruling, when he prohibited or declared it impure he made it a prohibited entity...

24. Rabbeinu Nisim (14th century Spain), Commentary to Rif Avodah Zarah 2a

מפני כבודו של ראשון, ועוד כדי שלא תראה תורה כשתי תורות...

Because of the honour of the first, and so that Torah will not appear to be two Torot...

25. Rabbi Yehudah Herzl Henkin (21st century Israel), Bnei Banim 3:8

אין חכם משויה חתיכה דאיסורא אלא אם נשאל מבעל החתיכה, או שהוא מומחה לרבים ומן הסתם מקבלים הוראתו. כן כתב בס' אורים וחומים בחו"מ כ"ה תומים י"ג בדעת הראב"ד, וז"ל "כך צ"ל שוי' נפשי' חתיכה דאיסורא דהבעל שוי' נפשיה, דאיך יכול החכם לעשות חתיכה דאיסורא לאחר, ואין אדם אוסר דבר שאינו שלו! אלא ברור דהבעל שוי' אנפשי' חתיכה דאיסורא, לאסור מה שהחכם אומר לו."

A sage cannot prohibit the item unless he is asked by its owner, or he is a public expert and it is assumed that they accept his ruling. So wrote Tumim to Choshen Mishpat 25:13, citing Raavad, "It must be thus, that the owner of the item is the one who prohibits it for himself. How could a sage make it prohibited for someone else? One cannot prohibit something he does not own! Rather, it is clear that the owner prohibits it, prohibiting as the sage told him."

26. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), Yoreh Deah 242:31

חכם שאסר, אין חבירו רשאי להתיר משקול הדעת, אבל אם יש לו קבלה שטעה, (רבינו ירוחם בשם י"א). או שטעה בדבר משנה, יוכל להתיר. (הר"ן פ"ק דעבודת כוכבים בשם ראב"ד ורשב"א ורמב"ן ז"ל ותוס' ורא"ש ור' ירוחם סוף נתיב ב'). ואפילו אם טעה בשקול הדעת, יכול לישא וליתן עם המורה עד שיחזור בו. (סברת הר"ן). ולכן אין איסור לשואל (לשואל) לשני (שם במרדכי ואגודה ותוס' ורא"ש ור' ירוחם שם), ובלבד שיודיע אותו שכבר הורה הראשון לאסור. (רבינו ירוחם נתיב ב' ותוס' ורא"ש). ואפילו אם התיר הראשון וכבר חלה הוראתו, אין לשני לאסור מכח שקול הדעת. (כן משמע באשיר"י פרק קמא דע"א). וכל זה באותה הוראה עצמה, אבל במעשה אחר, פשיטא שיכול להורות מה שנראה אליו. (מהרי"ק שורש קע"א וחדושי רשב"א וע"פ).

If a sage prohibits, another cannot permit due to his own thinking, unless he has a tradition that the former sage erred. Or, where there was a mistake in a textual matter he could permit. And even where the first sage erred in his thinking, one may debate with the authority until he recants. Therefore, there is no prohibition against asking a second sage, so long as he informs him that the first one prohibited. And even where the first one permitted and his ruling was binding, the second cannot prohibit due to his thinking.

And all of this is only regarding the actual ruling, but in another case, it is obvious that one may rule as he sees fit.

What traits should a doctor seek in a rabbi?

27. Rabbi Yaakov Reischer (17th-18th century Prague, Bavaria, Germany), Shevut Yaakov 2:64

לא טוב עשה שהטריף מיד בלתי עיון בספר, אף שהיה פשוט בעיני עיני פקידיו, מ"מ התורה חס על ממונו של ישראל והיה מן הראוי להיות מתון בהוראה. וכבר אמרו חז"ל "אסור לתלמיד להורות במקום רבו אא"כ רחוק ממנו ג' פרסאות," ומכ"ש שרבינו הן הן הספרים אשר נתפשטו בקרב ישראל ראוי לכל מי שהגיעו להוראה שלא יורה שום הוראה בלתי עיון תחלה בספר...

He did not do well in declaring it non-kosher without examining the texts, even though it was clear in his sharp eyes. The Torah had mercy on the property of Israel, and he should have been patient in ruling. The sages have already said, "A student may not rule in the place of his rabbi, unless he is three parsah away." Certainly, when our rabbis are the books which have spread in the midst of Israel, it would be appropriate for all who rule not to rule at all without examining texts first...

28. Talmud, Berachot 64a

רב יוסף סיני ורבה עוקר הרים אצטריכא להו שעתא שלחו להתם סיני ועוקר הרים איזה מהם קודם שלחו להו סיני קודם שהכל צריכין למרי חטיא

Rav Yosef was known as "Sinai", and Rabbah as "The Uprooter of Mountains". They were needed [to lead the study hall]. They asked, "Who goes first – Sinai or the Uprooter of Mountains?" The response was sent to them, "Sinai is first, for all need the one with the grain."

29. Rabbi Yosef Teomim (18th century Poland), Pri Megadim Orach Chaim 136: Eishel Avraham

עוד שם [באליה רבה] תלמיד חכם בעל הוראה קודם לתלמיד חכם מפולפל ואין בעל הוראה. יראה, דהיינו סיני ועוקר הרים, סיני עדיף. Eliyahu Rabbah also said, "A Torah scholar who rules precedes a Torah scholar who is sharp but does not rule." It appears that this is because between Sinai and Uprooter of Mountains, Sinai is first.

30. Rabbeinu Asher (13th-14th century Germany, Spain), Responsa, 31:9

וכן טועים כל המורים הוראות מתוך דברי הרמב"ם ז"ל ואינן בקיאים בגמרא, לידע מהיכן הוציא דבריו, טועין להתיר האסור ולאסור את המותר. כי לא עשה כשאר המחברים, שהביאו ראיות לדבריהם והראו על המקומות היכן דבריהם בגמרא, ומתוך זה יכול לעמוד על העיקר ועל האמת. אבל הוא כתב ספרו כמתנבא מפי הגבורה, בלא טעם ובלא ראיה, וכל הקורא בו סבור שמבין בו ואינו כן, שאם אינו בקי בגמרא, אין מבין דבר לאשורו ולאמתו, ויכשל בדיון ובהוראה. לכך לא יסמוך אדם על קריאתו בספרו לדון ולהורות, אם לא שימצא ראיה בגמרא. וכן שמעתי מפי אדם גדול בברצילונה, שהיה בקי בתלמוד סדרי, ואמר: תמהתי על בני אדם שלא למדו גמרא וקורין בספרי הרמב"ם ז"ל ומורים ודנים מתוך ספריו וסבורין שיכירו בהם. כי אמר: אני מכיר בעצמי, כי בג' סדרים שלמדתי, אני מבין כשאני קורא בספריו, אבל בספריו בהלכות קדשים וזרעים, אינני מבין בהם כלום, וידעתי שכך הוא להם בכל ספריו

And so err all who rule from the Rambam's words, but are not expert in gemara to know the source of his words. They err, permitting the prohibited and prohibiting the permitted...

31. Talmud, Sotah 22a

קרא ושנה ולא שימש ת"ח ר' אלעזר אומר הרי זה עם הארץ ר' שמואל בר נחמני אמר הרי זה בור ר' ינאי אומר ה"ז כותי רב אחא בר יעקב אומר הרי זה מגוש

One who has read and studied but not apprenticed with Torah scholars – Rabbi Eliezer says: This is an *am ha'aretz*. Rabbi Shemuel bar Nachmeni said: This is a boor. Rabbi Yannai said: This is a *kuti*. Rav Acha bar Yaakov said: This is a trickster.

32. Mishnah, Avot 4:7

רבי ישמעאל בנו אומר החושך עצמו מן הדין פורק ממנו איבה וגזל ושבועת שוא. והגס לבו בהוראה שוטה רשע וגס רוח:
Rabbi Yishmael son of Rabbi Yosi said: One who keeps himself from [judging] litigation removes from himself enmity, theft and false oaths. One who is arrogant about ruling is foolish, wicked and arrogant.

33. Talmud, Yevamot 109b

"תוקע עצמו לדבר הלכה" - בדיינא דאתי דינא לקמיה וגמר הלכה ומדמי מילתא למילתא ואית ליה רבה ולא אזיל משאיל...
"One who is *tokeia* himself to halachah" – This refers to a judge who has a case come before him, and he has learned laws, and he compares cases when he has a mentor and he does not go ask...

34. Rabbi Shlomo Luria (Maharshah) (16th century Poland), Responsa, 35

אסור לכל מורה להורות ולדמות מילתא למילתא אם יש גדול במדינה...
An authority may not rule and compare cases where there is a great sage in the land...

35. Talmud, Shabbat 3b

אמר ליה רבי חייא לרב: בר פחתי, לא אמינא לך כי קאי רבי בהא מסכתא לא תשייליה במסכתא אחריתי, דילמא לאו אדעתיה? דאי לאו דרבי גברא רבה הוא, כספתיא, דמשני לך שינויא דלאו שינויא הוא!

Rabbi Chiya said to Rav: Son of great ones, have I not told you! When Rebbe is in one volume, do not ask him regarding another volume, for perhaps he may not know? If Rebbe were not a great sage, you would have embarrassed him, for he would have given you the wrong answer!

36. Talmud, Shabbat 114a, with Rashi

איזהו תלמיד חכם שממנין אותו פרנס על הציבור זה ששואלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומר ואפילו במסכת כלה רש"י: בכל מקום - בכל התלמוד, ואפילו במסכת כלה דלא רגילי בה אינשי, וזה נתן לבו וגרסה...

What sort of Torah scholar is suitable to be appointed to lead the community? One who is asked regarding a halachah in any place and he responds, and even in *Masechet Kallah*.

Rashi: "In any place" – In the entire Talmud, and even *Masechet Kallah* which people do not normally study. He set his heart and learned it...

A bibliography of relevant anthological articles available on-line

- Rabbi Oren Duvdevani, הרב הממוחשב, http://asif.co.il/?wpfb_dl=3120
- Rabbi Aryeh Sherlo, הנשאל לחכם, http://asif.co.il/?wpfb_dl=727
- Rabbi Shlomo Toledano, מרא דאתרא בהלכה, <http://mofetnet.macam.ac.il/FileFetcher.aspx?id=770151&imageType=courseFile&Source=ADMIN>
- Rabbi Moshe Tzuriel, עשה לך רב, http://asif.co.il/?wpfb_dl=5152
- Rabbi A. Yehuda Warburg, Rabbinic Authority, pp. 16-44
<https://books.google.ca/books?id=rQC5BQAAQBAJ&pg=PA16&lpg=PA16>
- Rabbi Binyamin Zalman and Rabbi Eliyahu Gorfinkel, חובת ההתייעצות, http://asif.co.il/?wpfb_dl=802
- Rabbi Yaakov Yedid, כי קאי רבי בהאי מסכתא, http://asif.co.il/?wpfb_dl=6066